

עת"א 41046/05/20 - יוסף גוזלן נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יולי 2020

עת"א 41046-05-20 גוזלן (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בפני	כב' השופט יוסף בן-חמו
העותר	יוסף גוזלן (אסיר)
נגד	
המשיבה	שרות בתי הסוהר

החלטה

בפני עתירת אסיר שהוגשה באמצעות בתו, בה הוא מבקש לאשר לו יציאה לחופשה מיוחדת לצורך הליך ביצוע רפואי של צנתור.

האסיר סובל מבעיות קרדיולוגיות, בגיל 62, הומלץ לעבור צנתור.

הוא הובא ע"י שב"ס לבית החולים לצורך ביצוע הצנתור אך סירב לקבל את הטיפול הרפואי הנדרש משום שנאזק בידי וברגליו בתנועת הצלבה ולאחר שכל בקשותיו להסיר את האיזוק נדחו.

המשיבה ביקשה להורות על מחיקת העתירה על הסף משום שהעתירה הוגשה ע"י בתו. לגופו של עניין, טוענת המשיבה כי אין הצדקה להורות על יציאה לחופשה חריגה וכי דרך המלך ליציאה לטיפול רפואי של אסיר היא "הוצאה בליווי".

בנסיבות העניין, לא מצאתי הצדקה להורות על מחיקת העתירה כאשר הסעד המבוקש הינו טיפול רפואי שבנסיבותיו של העותר הינו דחוף.

המשיבה מציינת שאכן מדובר באסיר שהוא חולה כרוני הנמצא במעקב רפואי של מומחים מבית החולים "זיו" בצפת, סובל מבעיות רפואיות שונות. בבדיקה מחודש נובמבר 2019 המליץ המומחה הקרדיולוגי לעותר לעבור צנתור.

האסיר הובא לבית החולים אך סירב לעבור צנתור.

מתברר שמוקד המחלוקת בין הצדדים הינו האם העותר יישאר אזוק כאשר ישהה בבית החולים לצורך קבלת הטיפול הרפואי או שבמהלך האשפוז והצנתור, הוא לא יהיה אזוק.

לאור טענת המשיבה כי דרך המלך הינה הוצאת אסיר לטיפול רפואי ע"י ליווי ולא ע"י חופשה מיוחדת. על כן, הדיון התמקד אכן באופן היציאה בליווי בעניין האיזוק.

בתום הדיון במעמד הצדדים שנערך ביום 9.6.20, ניתנה החלטת ביניים המורה למשיבה לשקול אפשרות לכך שהיציאה בליווי לא תכלול איזוק כל זמן שהעותר רתוק למיטתו בבית החולים ולהסתפק בליווי של הסוהרים השומרים עליו. עוד צוין בהחלטה כי סירובו של אדם לעבור הליך טיפולי כה מורכב שיש בו גם פוטנציאל של סכנה לבריאות או לחיים, סירוב לעבור תהליך שכזה תוך כדי איזוק, יש בו היגיון וניתן להבינו.

בתגובה המשלימה שהגישה המשיבה נטען שנעשתה בחינה נוספת לעניין כבילתו של העותר והוחלט שלא לאפשר הקלות נוספות וזאת משום שמדובר באסיר רצדיביסט שזהו מאסרו ה - 16, איננו משולב בסבב חופשות, מרצה את מאסרו הנוכחי בעבירות התפרצות וגניבה. המועד לריצוי תום תקופת המאסר הוא 27.10.21. נימוק נוסף הוא העובדה שהעותר נדון פעמיים בדין משמעתי.

המשיבה טענה כי לאחר שיחה עם העותר, הסכים מפקד הכלא להקלה מסוימת כך שהעותר יהיה כבול רק ברגל אחת למיטתו ובזמן ישיבה יהיה כבול באזיקי רגליים בלבד ולא ניתן לבוא לקראתו מעבר לכך.

לאחר ששמעתי טענות הצדדים, אני סבור שבנסיבות העניין יש לקבל את העתירה בעיקרה.

העובדה שמדובר באסיר רצדיביסט וגם העובדה שהוא עבר שתי עבירות משמעת, איננה יכולה להוות שיקול לכבילתו. כבילה של אסיר בעת הוצאתו בליווי, איננה אמורה להוות ענישה.

ככלל, נוהלי הכבילה נועדו למנוע בריחה של אסיר.

חזקה על המשיבה כי לו היה חשש כלשהו לבריחה ממשמורת, היא הייתה מציינת זאת. לא נטענה כאמור טענה שכזו ע"י המשיבה.

לא נטען לא בכתב התשובה המקורי ולא בכתב התשובה המשלים שקיים חשש כלשהו לבריחה מהמאסר, מדובר באסיר מבוגר שסובל ממגוון של בעיות רפואיות. בנסיבותיו של האסיר, החשש לבריחה ממשמורת נראה תיאורטי למדי.

בהתאם לנהלי היציאה בליווי, הרי שהאסיר מלווה כל זמן היציאה בליווי כולל שהותו בבית החולים לצורך הטיפול

הרפואי, מלווה ע"י שוטרים שמספרם הוא על פי שיקול דעת של הגורם המוסמך.

מאחר והאסיר אמור לעבור הליך טיפולי והטענה שהוא איננו יכול לעבור את ההליך הטיפולי כשהוא אזוק ומאחר שבכל מקרה הוא נתון תחת שמירה של סוהרים, אני סבור שיש לאפשר לאסיר לעבור את התהליך הטיפולי כשהוא איננו אזוק.

לפיכך, אני קובע כי כל זמן שהעותר מצוי בחדרו בבית החולים או בחדר הניתוח והצנתורים, השמירה עליו תיעשה ללא איזוק.

האסיר יאזק בהתאם לשיקול דעת הסוהרים המלווים בכל יציאה מחדרו או מחדר הצנתורים.

ניתנה היום, ט"ז תמוז תש"פ, 08 יולי 2020, בהעדר הצדדים.